

Πυρσογιαννίτες μαστόροι παίζουν θέατρο

Διηγούνται οι μαστόροι Σπύρος και Χρήστος Δόβας (έπαιξαν στην Γκόλφω τούς ρόλους της Γκόλφως και του Γιάννου).

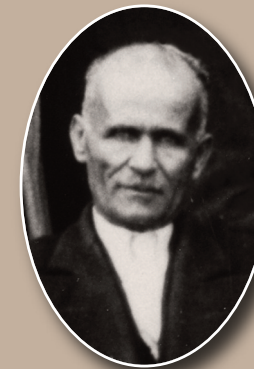
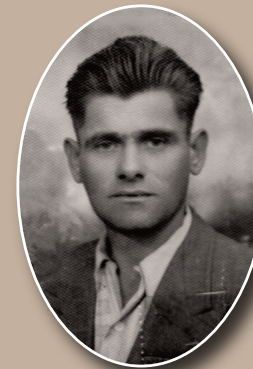
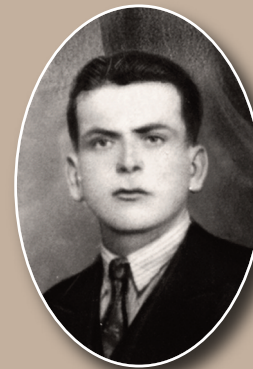
Δουλεύαμε στά Λέλοβα της Πρέβεζας, σ' ένα χωριό, Νικολίτσι, τό '38 ή '39 θά σέ γελάσω, δέ θυμείμαι καί καλά. Πήγαμε χειμώνα καιρό νά φκιάσουμε μιά έκκλησιά καί δέν είχε καλό καιρό γιά δουλειά. Λέμε τοῦ δάσκαλου: *μωρέ δέ φκιάνουμε ένα θέατρο!* Κόκαλο ὁ δάσκαλος· ἀπόρησε καί μᾶς κοιτοῦσε περίεργα. Μαστόροι, σκέφτηκε, καί θέατρο, τί στό διάολο μ' ἀνακατώνουν ἔτσι. Ἐμεῖς τό χαβά μας, ἐπιμέναμε κι ὁ δάσκαλος ξεροκατάπινε ἀπορώντας. Ποιός ὥρὲ θά φκιάσ' θέατρο; Ἐμεῖς τοῦ λέμε ξαναπαίξαμε καί τοῦ εἶπαμε τό καί τό, ὅτι στό χωριό μας παίξαμε πολλές φορές θέατρο. Ἐτυχε βέβαια ἐγώ νά ξέρω τό ρόλο τῆς Γκόλφως, ὁ Κῆτος τό Γιάννο καί ὁ Σωτήρ' Γαλάνης τόν Τάσιο. Ὅπως ἀκριβῶς παίξαμε στήν Πυρσόγιαννη, οἱ πρωταγωνιστές του ἔργου εἴμασταν πάλι μαζί στά Λέλοβα. Εἴχαμε μιά ὄρεξη ἄλλο πρᾶγμα. Χειμώνας ἦταν, δουλειά δέν εἴχαμαν, δέ μᾶς κρατοῦσε τίποτα. Στήν ἀρχή ὁ δάσκαλος δέν ἠθελε, φοβόταν. «Θά μοῦ κάνουν ἀναφορά στόν ἐπιθεωρητή», λέει κι ἄρχισε νά τά γυρνάει. «Χέσκε ἡ φοράδα στ' ἀλώνι», τοῦ λέμε ἐμεῖς· «μή φοβάσαι, ἐμεῖς εἴμαστε ἐδῶ». Τί νά πεῖς σουρβιές

βακούφκες γιά νά τ' ἀλλάξουμε τά μυαλά. «Ρέ καλέ μου, ρέ χρυσέ μου θά βγάλουμε λεφτά», τ' λέμε, «θά ἀγοράσουμε κιμωλίες καί μολύβια γιά τά παιδιά· δέν ντρέπεσαι, δάσκαλος εἶσαι σύ νά μή θέλεις νά βοηθήσεις τά παιδιά». Τελικά μέ τοῦτα καί μέ κείνα τόν καταφέραμε.

Θυμείμαι, τῇ μέρᾳ πού παίξαμε τήν Γκόλφω, ἔκανε ἓνα ξεροβόρι φαρμάκι· ἔριχνε ἓνα χιόνι ψιλὸ κι οἱ χωριανοί ἦταν ὅλοι μαζεμένοι, μικροί καί τρανοί, σκεπασμένοι μέ τίς κάπες. Ἐκατσαν ἐκεῖ μέχρι τό τέλος καί ξεπάγιασαν, τόσο πολὺ τοὺς συγκλόνισε τό ἔργο. Ἀφοῦ χουχάλιζαν τά χέρια τους μέ τά χνῶτα γιά νά τά ζεστάνουν. Βαροῦσαν παλαμάκια, ἄλλο καλό. Θορίαμβος σοῦ λέω, θορίαμβος.

Τότε στά Λέλοβα μᾶς παρακαλοῦσαν νά παίξουμε καί στ' ἄλλα τά χωριά. Εἴχαν ἐνθουσιαστεῖ καί μᾶς ἔκαναν τραπέζια, τόσο πολὺ μᾶς ἐκτίμησαν. Πάντως ἀπὸ τήν παράσταση πήραμε μερικoὺς ντενεκέδες λάδι καί ἐλιές. Δώσαμε καί στό δάσκαλο, ὅπως τοῦ εἴχαμαν ὑποσχεθεῖ, γιά νά ἐπισκευάσει τά τζάμια τοῦ σχολείου καί νά ἀγοράσει κιμωλίες καί μολύβια στά παιδιά.

Οἱ Πυρσογιαννίτες μαστόροι πού ἔπαιξαν τό θεατρικό ἔργο «Γκόλφω» τό Νοέμβριο τοῦ 1938 στό Νικολίτσι Πρέβεζας. Ἀπὸ ἀριστερὰ πρὸς τα δεξιὰ: ὁ Σπύρος Δόβας (1914-2009) στόν ρόλο τῆς Γκόλφως, ὁ Σωτήρης Γαλάνης (1912-1992) στόν ρόλο τοῦ Τάσιου, ὁ Χρήστος (Κῆτος) Δόβας (1920-1996) στόν ρόλο τοῦ Γιάννου καί ὁ Ἀπόστολος (Τόλης) Βαλτάς (1897-1986) ὁ συντονιστής καί «σκηνοθέτης» τῆς παράστασης.

Ἀρχεῖο περιοδικοῦ «Ἀρμολόγι» καί Μουσείου Ἑπειρωτῶν Μαστόρων, Πυρσόγιαννη

Άγαπητά μέλη, αγαπητοί φίλοι του Συλλόγου μας
σας ενημερώνουμε ότι από τό Δεκαπενταύγουστο του 2017
λειτουργεί ή ιστοσελίδα μας (site) στή διεύθυνση:

www.pyrsogianni.gr

Στήν ιστοσελίδα μπορείτε νά βρείτε όλα τά έκδοθέντα τεύχη
του περιοδικού ΑΡΜΟΛΟΪ (1976-1980) σέ ψηφιακή μορφή.

Αντικρυστά ζαρκάδια, λιθόγλυπτο στό χαγιάτι του Άγίου Νικολάου (1811)